

1. Könige 8

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη τότε ἔξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ισραὴλ ἐν σιων τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως δαυιδ αὗτη ἐστὶν σιων

2 ἐν μηνὶ αθανιν

3 καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν

4 καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἄγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου

5 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ισραὴλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα καὶ βόας ἀναρίθμητα

6 καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιδ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβίν

7 ὅτι τὰ χερουβίν διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβίν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἄγια αὐτῆς ἐπάνωθεν

8 καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἀγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβιδ καὶ οὐκ ὥπτάνοντο ἔξω

9 οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ μωυσῆς ἐν χωρῃ β ἢ διέθετο κύριος μετὰ τῶν σιῶν ισραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου

10 καὶ ἐγένετο ὡς ἔξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἀγίου καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὸν οἶκον

11 καὶ οὐκ ἤδυναντο οἱ ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον

14 καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα ισραὴλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία ισραὴλ εἰστήκει

15 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ σήμερον ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων

16 ἀφ' ἣς ἡμέρας ἔξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν ισραὴλ ἔξ αἰγύπτου οὐκ ἔξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκήπτρῳ ισραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἔξελεξάμην ἐν ιερουσαλημ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἔξελεξάμην τὸν δαυιδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν ισραὴλ

17 καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας δαυιδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ ισραὴλ

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς δαυιδ τὸν πατέρα μου ἀνθ' ὧν ἤλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου

19 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἢ ὁ νίός σου ὁ ἔξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ δονόματί μου

20 καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸ ρῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν καὶ ἀνέστην ἀντὶ δαινιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου ισραὴλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ φωτοδόμησα τὸν οἶκον τῷ δονόματι κυρίου θεοῦ ισραὴλ

21 καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾧ ἐστιν ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου

22 καὶ ἔστη σαλωμῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας ισραὴλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν

23 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς ισραὴλ οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ

24 ἂν ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου δαινιδ τῷ πατρί μου καὶ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

25 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ισραὴλ φύλαξον τῷ δούλῳ σου τῷ δαινιδ τῷ πατρί μου ἂν ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἔξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου ισραὴλ πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ

26 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ισραὴλ πιστωθήτω δὴ τὸ ρῆμά σου τῷ δαινιδ τῷ πατρί μου

27 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσίν σοι πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν φωτοδόμησα τῷ δονόματί σου

28 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς ισραὴλ ἀκούειν τῆς τέρψεως ἣς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σῆμερον

29 τοῦ εἶναι δοφθαλμούς σου ἡνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἣς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός

30 καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ισραὴλ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ

31 ὅσα ἀν ἀμάρτη ἔκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλθῃ καὶ ἔξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ

32 καὶ σὺ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου ισραὴλ ἀνομηθῆναι ἄνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ

33 ἐν τῷ πταισαι τὸν λαόν σου ισραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν ὅτι ἀμαρτήσονται σοι καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἔξομολογήσονται τῷ δονόματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ

34 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου ισραὴλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν

35 ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν ὅτι ἀμαρτήσονται σοι καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον

καὶ ἔξομοιογήσονται τῷ ὄνόματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς

36 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ Ἰλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ισραὴλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἕδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ

37 λιμὸς ἐὰν γένηται θάνατος ἐὰν γένηται ὅτι ἔσται ἐμπυρισμός βροῦχος ἐρυσίβη ἐὰν γένηται καὶ ἐὰν θλίψη αὐτὸν ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ πᾶν συνάντημα πᾶν πόνον

38 πᾶσαν προσευχήν πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἔκαστος ἀφὴν καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον

39 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξι ἑτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ Ἰλεως ἔσῃ καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καθὼς ἀν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι σὺ μονώτατος οἴδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων

40 ὅπως φοβῶνται σε πάσας τὰς ἡμέρας ἀς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἵς ἕδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν

41 καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος

42 καὶ ἥξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον

43 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξι ἑτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὄσα ἀν ἐπικαλέσηται σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τὸ δνομά σου καὶ φοβῶνται σε καθὼς ὁ λαός σου ισραὴλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ δνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν φοδόμησα

44 ὅτι ἔξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἣ ἐπιστρέψεις αὐτούς καὶ προσεύξονται ἐν ὄνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἵς ἔξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ φοδόμησα τῷ ὄνόματί σου

45 καὶ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς

46 ὅτι ἀμαρτήσονται σοι ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται καὶ ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς

47 καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ δεηθῶσίν σου ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν ἡδικήσαμεν

48 καὶ ἐπιστρέψωσιν πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐτούς καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἵς ἕδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν τῆς πόλεως ἵς ἔξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ φοδόμητα τῷ ὄνόματί σου

49 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξι ἑτοίμου κατοικητηρίου σου

50 καὶ Ἰλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἵς ἡμαρτόν σοι καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἢ ἡθέτησάν σοι καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς καὶ οἰκτιρήσουσιν αὐτούς

51 ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου οὓς ἔξήγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου

52 καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὕτα σου ἡνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου ισραὴλ εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἀν ἐπικαλέσωνται σε

53 τότε ἐλάλησεν σαλωμῶν ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσεν τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ κύριος εἶπεν τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ οἰκοδόμησον οἴκον ἐκπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος οὐκ ἴδον αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ωδῆς

54 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν σαλωμῶν προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὀκλακώς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν

55 καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησεν πᾶσαν ἐκκλησίαν ισραὴλ φωνῇ μεγάλῃ λέγων

56 εὐλογητὸς κύριος σήμερον ὃς ἔδωκεν κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ ισραὴλ κατὰ πάντα ὃσα ἐλάλησεν οὐ διεφώνησεν λόγος εἰς ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ μωυσῆ θούλου αὐτοῦ

57 γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς

58 ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν πρὸς αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἀ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν

59 καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὓς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ σου ισραὴλ ρῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ

60 ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος ὁ θεός αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι

61 καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς η ἡμέρα αὔτη

62 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ισραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου

63 καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἀς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ βιῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἴκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ισραὴλ

64 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν

65 καὶ ἐπούησεν σαλωμῶν τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς ισραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἀπὸ τῆς εἰσόδου ημαθ ἔως ποταμοῦ αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ φοιτόμησεν ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπτὰ ἡμέρας

66 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδῷ ἐξαπέστειλεν τὸν λαὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθον ἔκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ δαυιδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ